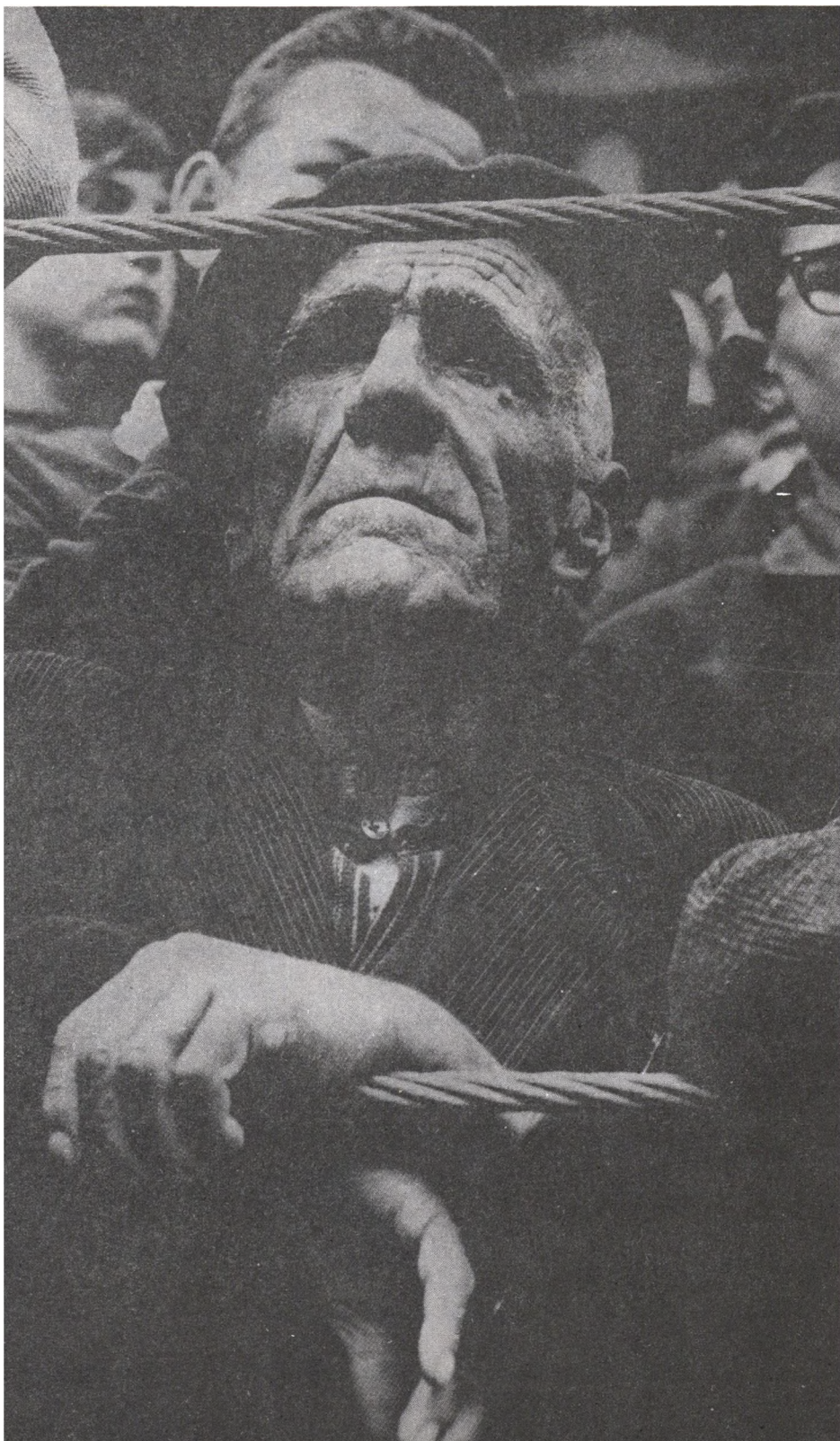

EL BROLLADOR

PORTAVEU DE LES ASSOCIACIONS DE VEINS DE CALDES DE MALAVELLA

I CASSÀ DE LA SELVA

**Què
vein
per
als
veins?**

Arpilleras y envases de yute,
de poliamida poliéster
y de polipropileno.

Flejes de plástico para embalaje

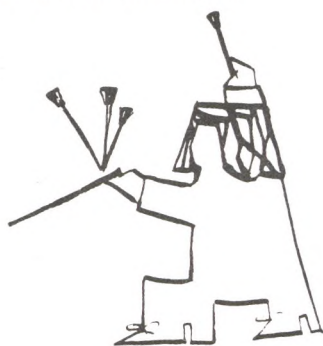
EMBALAJES INDUSTRIALES

Bajada J. Verdaguer, 3

Tel. 46 01 44

Cassà de la Selva

PINTURA
DECORATIVA

P. FONT

especialidad en trabajos nitrocelulósicos

rep. argentina, s/n.

Teléfono 46 03 94

cassà de la selva
(gerona)

SUMARI

Editorial.	3
Punt de Vista.	4 i 5
Esquitxos.	6
Sindical	7
Cooperativisme	8 i 9
Els Ajuntaments...	10
Pàgines locals	11 a 14
Cinema	15
Cuina i bricolage.	16 i 17
Religiosa.	18
Col.laboracions	19 i 20
Passatemps	21
Escacs-Humor	22
Bústia.	23

Editorial

No cal fer un repàs massa exhaustiu del que ens envolta per a adonar-nos dels errors de les nostres estructures socials. Consequim destruir a velocitat infinitament superior a la de construcció; perfeccionem les màquines i degradem els ambients naturals amb una mateixa finalitat: una major productivitat immediata amb el cost mínim. I fins les mateixes persones són objecte d'aquest tracte; quan l'index de productivitat d'una persona baixa, la societat necessita arraconar-la; i en una societat de consum on la consciència ha de ser feliç i reprobar tot sentiment de culpa, la jubilació s'accepta com a fet normal i es concedeix com a premi a un esforç a un serveidonat.

Per un costat, ens pinten la jubilació com època de llibertat i de descans, però imposen als nostres vells unes condicions de vida que impossibiliten la llibertat i converteixen el descans en avorriment.

Com diu Simone de Beauvoir, el fet de que en els darrers quinze anys de la vida un home sigui un estorb, prova el fracàs de la nostra civilització. I tant és així que el vell és considerat un estorb, que la societat evita el pensar-hi, no podem tenir consciència de culpabilitat sobre aquest problema. Ens hem preocupat de conseguir llibres, publicacions, programes de ràdio, cinema, televisió, orientats a joves i infants, però no ens hem preocupat de fer res d'això per als vells. Els tractem com si amb el sol fet de donar-los una "caritat" en concepte de paga, ja estessim en pau amb ells.

Creiem que les Associacions de Veïns han de jugar un paper concret: el d'intentar contarrestar en la mesura que la seva actuació els ho permeti, aquest arraconament del que els vells són objecte. Cal que presentin alternatives per l'amillorament de llurs condicions de vida, i de que facin participar aquest grup marginat socialment, mitjançant comissions, formades per ells mateixos, que pugin palesar els seus problemes i trobar, amb l'ajut i assessorament que les Associacions puguin donar o conseguir, solucions concretes i efectives.

Es que els nostres vells no hi tenen dret?

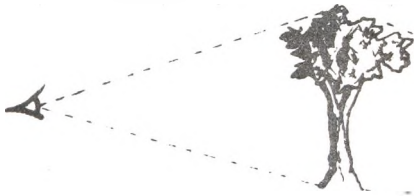
REDACCIÓ

Col.lectiu de redacció de
le Associacions de Veïns de
Caldes de Malavella i Cassà
de la Selva.

Col.laboradors:

- Plató Pérez Baró
- Santi Vizcaíno
- Antoni Figueres
- Mn. Fàbregues
- Luis Comalada
- Jordi Casellas
- M. Teresa Batlle
- Ramon Rabassés
- Jaume Pérez Nuell
- Josep Barnés
- Carles Vicens Pascual
- "Roberto Alcázar-Pedrin"

Imprès a Gràfiques Duch (Cassà)

PUNT DE

Las asociaciones de vecinos han representado la primera piedra para conseguir el edificio de la democracia. Han sido durante mucho tiempo las únicas organizaciones de masas que funcionaban democráticamente y han protagonizado numerosas luchas contra las condiciones de vida impuestas en la vivienda, sanidad, enseñanza, etc. .

Pero, en esta lucha, ha tenido poca representación la clase obrera como elemento director del proceso reivindicativo llevado a término por las citadas A.A.V.V. , cuando creemos que si quieren actuar como motor de transformación social es necesario que la clase obrera ocupe el lugar que le corresponde en estas organizaciones .

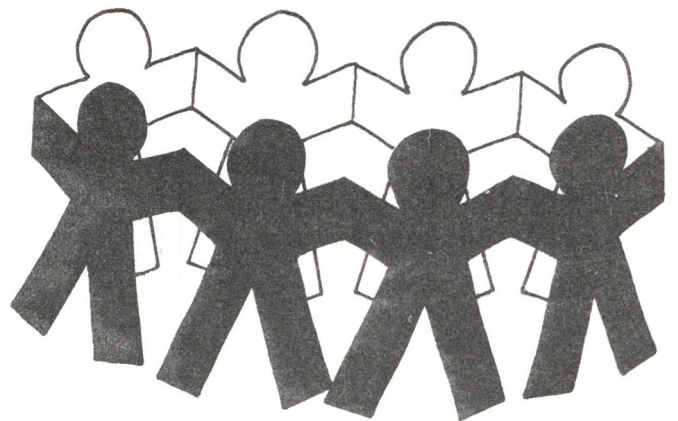
En el momento actual se cuestiona la supervivencia de las A.A.V.V. pero creemos que son absolutamente necesarias, más aún, imprescindibles y no solamente hasta las elecciones municipales, también después de éstas, aún que existan unos Ayuntamientos elegidos democráticamente .

Los partidos proponen acciones globales de transformación de la sociedad. Las A.A.V.V. han de ser organizaciones de masas

que defiendan los intereses de la mayoría de los ciudadanos, que establezcan unas relaciones con los ayuntamientos basadas en la participación popular en las decisiones, que hagan ver al ciudadano las contradicciones de un sistema político y económico basado en el individualismo y en la explotación.

Si en el futuro las A.A.V.V. adoptan esta perspectiva podrán transformar los sistemas de relación entre los ciudadanos, rompiendo el individualismo y el aislamiento que impone el sistema capitalista .

-Martivell-

VISTA

PUNT DE

QUE EN FEM DELS VELLIS ?

La moderna societat de consum valora cada un dels seus components en funció del profit que pot proporcionar.

Al mateix temps, ens trobem que, amb els avenços de la medecina, la vida mitjana de l'home te tendència a allargar-se. Fa quaranta anys, un home de seixanta era un vell. Ara l'hi resten deu o quinze anys de vida, com a promig. Fa quaranta anys, amb la jubilació als seixanta-cinc, no hi havien problemes. Els restava dos o tres anys de vida, i aquest curt periode es podia passar de cualsevol manera. Els fills, per dos o tres anys, ja l "aguantaven" . No calia donar-li una jubilació adequada, car, dos o tres anys es passen de cualsevol manera.

Avui les coses canvien. Amb una jubilació als seixanta, resten quinze o mes anys de vida, que s'han de poder passar d'una manera digna, sense estretors. Calen unes pensions de jubilació adequades al cost de la vida. No per caritat, sinó per justícia. Revaloritzades anualment segons el cost de la vida.

Cal pensar que cada treballador, al llarg de la seva vida activa, de mes de 40 anys, paga prop de 100.000 pessetes en concepte d'assegurances, de les que 20.000 es destianna a assistència mèdica i en sobren 80.000 per subsidis a l'atur i pensions. Considerem dos terços per pensions. Son 60.000 ptes any o 2.400.000 ptes al llarg de la vida activa. Quants cobren aixó en els seus anys de jubilació?

I si no ho cobren, ont va la resta?

Tenim d'exigir menys caritat i mes justícia. Encara que no sigui mes que per egoïsme. Pensant en el que ens pot passar a nosaltres mateixos demà.

Molta gent s'ens està tornant catalanista... Com els comerciants d'objectes de regal, que ara anuncien en català. I anuncien el "San Valentín" com a dia dels enamorats. A Catalunya, abans de que s'inventessin els dies de "la madre, del padre, de la tia, etz," ja regalàven una rosa el dia de Sant Jordi. Era un dia dels enamorats "avnt la lettre". És clar que com que a Roma van degradar-lo a Sant Jordi...

A Girona anuncien uns cursos per a aprimar-se... El govern no els anuncia, però també s'ho proposa. Primer ens parlaven d'estrenger el cinyell. Ara vol apujar-nos- més!- la gasolina, per que anem a peu. I de "jalar" ja en parlarem, als preus que es posa tot... Si això no és un programa per a aprimar-se, ja em direu...

A Segòvia, i en una roda de premsa, Suárez (Don Adolfo), declarà: "La UCD tiene vocación de permanencia en el poder, por lo que procuraré estar el mayor tiempo posible en él" Però Sr. Suárez, no havieu dit allò de l'UCD marxa?

Blas Piñar digué fa pocs dies que "Gracias a Dios, tengo la suerte de no hallarme en las Cortes..." Davant d'això cal rectificar-li que la sort de que no hi sigui no la té ell, si no nosaltres. I que les gràcies no les ha de donar a Déu, si no als electors que foren prou intel·ligents de no votar-lo.

Diuen els diaris que el cotxe que General Motors regalà a Pau VI^é forma part d'una sèrie defectuosa... I és que aquets americans, per no respectar, no respecten ni al Sant Pare...

"Roberto Alcazar y Pedrín" s'han mogut entorn de la Federació Espanyola de Motociclisme per tal d'oferir els carrers de Caldes o de Cassà per als Campionats de Moto-Cross. Presentat el projecte s'ens retornà, donat que la dificultat del terreny implicaria greus perills per als corredrs...

I pel que sembla, els nostres Ajuntaments volen que cada setmana toquem el tema dels carrers... A Caldes, deixen a punt uns "postes" d'electricitat per a que els veïns puguin fer de saltimbaquis... I a Cassà està previst gastar-se uns vint milions, però no per a arranjar-los, si no per a fer-ne un é nou... I és que acabat el problema é la "Casa de la Discòrdia", calia un nou tema per a malversar els diners del poble...

per Roberto Alcazar y Pedrin

SINDICAL

Aquets van néixer amb la societat moderna, industrial, com una necessitat d'organització dels treballadors davant l'adveniment de la Revolució Industrial. Abans d'aquesta el treball era fonamentalment artesanal.

Hi havien els gremis que organitzaven el treball i la producció. Tenien una organització jeràrquica. A n'el cim, el mestre, després, el propietari del taller i les eines, seguien els oficials i aprenents. Aquesta jerarquia era oberta, encara que controlada rigidament. Tot-hom podia ascendir a esser mestre, passant per les categories inferiors, sempre que es superessin uns exàmens.

Els gremis, dons, constituïen un mitjà d'organització del treball, de la societat i de la economia.

La Revolució Industrial arraconà l'antic sistema i la tècnica possibilità la construcció de màquines, que augmentaren la producció. Desaparegueren els tallers i la cooperació de tots els que participaven en el procés de producció, però per altra part sorgiren la fàbriques i dues parts ben diferenciades: el capitalista i el treballador. La cooperació abans dita ha desaparagut.

"Martivell"

**Cooperatives i
Cooperativisme**

Cooperar, etimològicament, significa treballar en comú. Cooperativisme, prò, té un abast molt més ampli. Intentarem explicar-nos.

Els homes tenen tendència a agrupar-se, cercant coses que els uneixin. Així neixen les agrupacions professionals, els clubs esportius o les associacions rel.ligioses. Però observem que, en aquests exemples, sols hi ha possibilitat d'unir un determinat nombre de persones, car no tots treballen, ni tot són aficionats al mateix esport, o professen les mateixes creences rel.ligioses.

Ara bé, hi ha una característica, potser la única, que es comuna a la totalitat dels homes, rics i pobres, blancs i negres, creients o ateus. És el fet del consum. Consumidors ho som tots. Tots necessitem consumir aliments, calcat, roba, estris diversos.

I si analitzem, imparcialment, oblidant-nos de la nostra pertinença a tal o qual professió; si analitzem, deiem, algunes informacions que veiem sovint als diaris; si recorrem a la nostra pròpia experiència, veurem més clara la necessitat de fer quelcom en la parcel·la del consum.

Efectivament, tots sabem que entre el preu que rep el pagès per els seus productes i el que paga el consumidor, sovint hi han unes diferències que fan que el preu d'origen s'hagi multiplicat per tres, o més.

Certament que hi ha els costos, i els guanys, perfectament lícits, del transport, i del detallista; i encara, si s'ens força, considerarem normal un augment de cost degut a l'existència d'un majorista. Però, en el pitjor dels casos, tot això pot doblar el cost inicial, es a dir, el que cobra el pagès. I la resta?

Sovint, un terç del que paga el consumidor, va a parar a mans d'intermediaris absolutament paràsits, que no tene cap raó d'existir.

El cooperativisme ens ofereix una solució a aquest problema, que es pot enfocar de dues maneres: Les cooperatives de consum, i les cooperatives del camp. En el num 19 el company Cordonet ens parlava de les Cooperatives del Camp. Avui parlarem, breument, de consum.

Per a paliar aquest problema, per a fer que els diners del sou tinguin un major poder adquisitiu, es per el que neixen les Cooperatives de consum. Unions de consumidors, que fan les compres en comú, assolint preus més aventatjosos, i distribuïxen els queviures a la mida de les seves necessitats. Carregant, sobre el preu de compra, tan sols les imprescindibles despeses generals, provinents de l'existència d'un local i d'una dependència.

Segueix a la pàg 9

D'aquesta manera neix el Cooperativisme. La primera Cooperativa moderna neix ara farà cent cinquanta anys, a Rochadale, petita població tèxtil d'Anglaterra. Fou fundada per una trentena d'obrers, teixidors, i es coneix amb el nom dels "Equitables Pioners". En aquest segle i mig, el Cooperativisme s'ha extès arreu del món. Avui, l'Aliança Cooperativa Internacional, Organisme afiliat a les Nacions Unides i que aplega la major part de les cooperatives de tot el món lliure, representa més de tres cents milions de famílies, prop de mil cinc cents milions de persones, al voltant d'un terç de la població mundial.

En alguns països, i no precisament els més endarrerits, la Cooperació representa la primera força de l'economia del país. A Suècia, per exemple, la Forbundet, mena de Federació Nacional de Cooperatives, no seix un seguit de fàbriques que produeixen la major part dels articles que necessiten els seus associats, des de queviures fins a bombetes elèctriques. En aquest cas, essent les fàbriques propietat de les Cooperatives de Consum, es a dir, propietat del propi consumidor, hom elimina no sols els marges de l'intermediari, sinó els del fabricant i el distribuïdor.

Però no us penseu. No es una economia dirigida per l'estat. Es una economia de lliure competència, en quin mercat concorren les Cooperatives i les Empreses privades. L'existència de les Cooperatives fa, en tot cas, que l'Empresa privada tingui que afinar els seus costos, car serveixen d'element regulador de preus. Però, contra el que pot semblar, això no sols afavoreix els consumidors del mercat interior. Ha fet que l'Empresa privada s'organitzi millor, ço que fa, de retruc, que siguin força competitives a nivell internacional. Cosa que, disortadament no es pot dir de la majoria de les Empreses del nostre país.

Però les Cooperatives son quelcom més que això. No solament son un organisme de tipus econòmic, sinó que amb la seva organització democràtica, son una veritable escola de ciutadania.

Però d'això ja en parlarem un altre dia.

Ens adherim a la
campanya de . . .

Col·laboracions

ELS AJUNTAMENTS DEL FUTUR, DEMOCRÀTICS O DEMÒCRATES? (I)

Desde fa un temps es deixen sentir veus que demanen repetidament uns Ajuntaments democràtics. Potser vostè, lector, hi haurà afegit la seva.

Tots sabem què volem quan demanem unes institucions democràtiques: unes institucions elegides per el poble i al servei d'aquest.

Analitzem aquesta última frase:

"elegides per el poble". Cada ciutadà major de 18 anys té un vot que otorga lliurement a un candidat o a una llista de candidats. D'aquesta manera el poble diposita la seva confiança en un grup de senyors. Aquest és un procediment democràtic.

"al servei del poble". El poble ja ha triat els seus representants. Què passa a partir d'aquí?

Aquests representants, com segurament haurán deixat ben clar en la corresponent campanya electoral, estan al servei del poble. Es a dir, el poble mana. Per manar ha de donar a conèixer la seva voluntat als qui l'han d'executar. De quina manera té lloc aquesta comunicació? Molt fàcil, el poble va a l'Ajuntament i diu què vol. Però, qui és el poble? La suma de tots els ciutadans? Si és així, no resulta gens pràctic que cada persona faci cua a la porta de l'Ajuntament per donar la seva opinió. La voluntat d'un poble no es la suma de les voluntats individuals, sino que és una voluntat comuna formada per l'aportació de tots i, per tant, és una voluntat matissada, elaborada, no individual, sino col·lectiva. Ara bé, quines són les estructures més adequades per la consecució d'aquesta voluntat col·lectiva? Sense cap dubte el poble

ha d'estar organitzat i, emprant termes sindicals, podríem parlar d'una organització horitzontal i d'una organització vertical. Horitzontalment, per nuclis de població; verticalment, segons la concepció del sistema polític. En el primer cas tindríem les Associacions de Veïns; en el segon cas, els partits polítics. Quina és la millor? En aquest moments és difícil de dir perquè no en tenim prou experiència.

En resum, el poble ha de construir les estructures necessàries que li permetin de comunicar la seva voluntat col·lectiva als qui l'han de dur a terme. Un Ajuntament obert a la recepció d'aquesta voluntat es un Ajuntament democràtic. Si un Ajuntament democràtic deixa de banda la voluntat col·lectiva per seguir els seus propis criteris, com ve succeint generalment, tindrem, en el millor dels casos, un Ajuntament despòtic. També podem tenir un Ajuntament democràtic sense ésser democràtic, però això és molt més difícil.

La deducció és clara: els Ajuntaments han de ser democràtics, però sobre tot, demòcrates.

En el proper article parlarem de:

Ajuntaments polítics o apolítics?

Sobre aquests temes tant polèmics ens agradaria de rebre les opinions de tots.

L'ASSOCIACIÓ ~ CIO' INFORMA

DE NUEVO NUESTRAS EMBARRADAS CALLES

En nuestro número anterior, informábamos sobre el demorado arreglo de nuestras calles, comunicando al socio, la concesión del crédito para iniciar los trabajos oportunos. Ha pasado más de un mes y el asunto no se pone en marcha. ¿Qué pasa? nos preguntamos todos. Mientras hacíamos nuestras conjeturas al respecto, la "Associació" decidía hacer una campaña consistente en colocar carteles con "slogans" alusivos al tema, en las calles afectadas. Esta operación se llevó a efecto el lunes día 6 por unos miembros de la "Associació", iniciando la "plantada" en el Paseo Vilaret, continuando por las calles Hermano Agustín, Abajo, Javier Carbó, Progreso, Roscada, etc. ¿SUBVERSION? Seguramente, pues a la mañana siguiente ya no existía ningún cartel, gracias a la magnífica actuación de la Policía Municipal, siempre tan eficiente. ¿Acaso ningún vecino se enteró? Probablemente el asunto no hubiera tenido demasiada importancia, pero desde el momento que el Ayuntamiento consideró oportuno hacerlos desaparecer, algún motivo tendría. Los textos eran los siguientes:

- JA N'HI HA PROU DE PEDASSOS, VOLEM ELS CARRERS ASFALTATS.
- PER QUÈ OBRIR NOUS CARRERS, CUAN N'HI HA 28 D'INTRANSITABLES?
- CUAN VAS PEL CARRER, MIRA A ON TREPITJES, DONS PROCURA NO CAURE... A LES MANS DELS ANESTESISTES.
- QUE HEM D'ESPERAR PER L'ARRANJAMENT DELS CARRERS. UN MUNICIPI MÉS EFICIENT?

LA ILUMINACION PUBLICA EN EL BARRIO DE SAN ANTON (LA CINIA).

La Junta Directiva de la "Associació de Veïns" ha solicitado por escrito al Ayuntamiento, acompañando un pliego con más de cincuenta firmas de los vecinos del barrio afectado, el motivo por el cual la calle San Antón, edificio Trébol y alrededores, carecen de alumbrado público desde hace más de dos años, quedando marginados de una comunidad que, paradójicamente, les exige el pago de impuestos y arbitrios municipales.

UN CLUB PARA JUBILADOS.

A consecuencia de nuestra instancia dirigida a la Delegación Provincial de Mutualidades Laborales, solicitando la posibilidad de instalación en nuestra villa de un Club del Pensionista, mantuvimos una entrevista con los Sres. Delegado y Secretario de dicha entidad. Como resultado de la misma, obtuvimos con carácter de prioridad, la oportunidad de ubicarlo en Cassá. Ante tan importante planteamiento, propusimos al Consistorio el proyecto elaborado al efecto y nuestra colaboración a su consecución. Transcurrido ya más de un mes, y sin haber recibido ninguna contestación por escrito, que nos invitara a participar en tan necesario proyecto, nos congratulamos, a pesar de ello, ya que los trámites a seguir para realización, se están llevando a cabo.

L'ASSOCIACIÓ CIO INFORMA

¿SERÁ LA CALLE DE LA DISCORDIA?

La "Associació de Veïns" consciente de las graves consecuencias urbanísticas y sociales que supondría la apertura de la nueva calle, que uniría la Plaza de la Coma con la Calle Cataluña, ha dirigido al Ayuntamiento la instancia que a continuación reproducimos.

El abajo firmante, D. Ramón Rabassedas Colomer, como Presidente de la "Associació de Veïns de Cassá de la Selva", a V.I. y con el debido respeto,

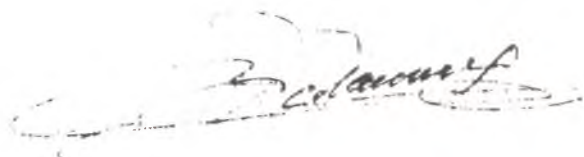
E X P O N E : Que habiendo sido aprobado por el Pleno Municipal el proyecto para abrir una calle de nuevo trazado desde la Plaza de la Coma hasta la c/ Cataluña, debe exponer las siguientes consideraciones;

- 1º Que siendo el presupuesto para dicha obra supera los veintidós millones de pesetas, sin contar la compra y derribo de la casa Teixidor.
- 2º Que dicho proyecto no mejoraría la fluidez de tránsito de una tan conflictiva como la calle Mayor.
- 3º Que este proyecto, debido a su coste y características, no redundaría en beneficio de la comunidad cassanense.
- 4º Que debería darse prioridad a necesidades más urgentes de orden social y cultural, tales como guarderías, hogar para ancianos, local para juventud, parques infantiles, hospital, equipamientos sanitarios, aseos públicos, etc.
- 5º Que debe evitarse a toda costa la repetición de hechos tan tristemente célebres entre grupos de vecinos y Municipio.

Por lo tanto, esta "Associació de Veïns" pide, y con toda energía lo defenderá, que este proyecto, y antes de ser aprobado definitivamente por este Consistorio, sea expuesto a consenso popular, decidiendo todos los cassanenses, y como primer acto democrático, los proyectos más urgentes para llevar a cabo, consiguiendo de esta forma una redistribución más justa de nuestra Hacienda Local,

Esta entidad, sin embargo, y a tenor de la norma que hasta ahora se ha seguido, solicita una audiencia con la Corporación Municipal, a fin de exponer con mayor amplitud nuestros puntos de vista.

En Cassá de la Selva, a dieciséis de Febrero de Mil Novecientos setenta y ocho.

INFORMACIÓ LOCAL

CONCURSO MURAL PARQUE INFANTIL.....

Puesto que el proyecto de Parque Infantil que la Asociación presentó al Ayuntamiento ha sido aprobado, convocamos ahora un concurso para diseño de un mural para el mismo. Dicho concurso se registrará mediante las siguientes

B A S E S

1º Pueden tomar parte todos los niños y niñas de Cassá menores de 14 años, dividiéndose en dos categorías:

A - Hasta 10 años.

B - De 10 a 14 años.

2º Los originales deben presentarse en color, sobre papel o cartulina de medidas no inferiores a 21 x 29,7 cms.

3º Temas:

A - Charlot

B - Libre

4º En el dorso de la obra figurará el nombre y dirección del concursante, así como la categoría en que participa y tema elegido.

5º El plazo de admisión de las obras finaliza el 8 de Abril, debiendo dirigirse las mismas a

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE CASSÀ

Bajada de Anselmo Clavé s/n.

CASSA DE LA SELVA

El número de obras por concursante es ilimitado.

6º Las 4 obras ganadoras, una por tema y categoría, recibirán un premio y serán reproducidas en el mural de la Pl. Porvenir (Plaça dels Porcs).

7º Todas las obras recibidas serán propuestas.

INFORMACION LOCAL.....

UN FUTURO CLUB DE AJEDREZ. Un grupo de aficionados de Cassá han hallado en el local de "La Brasa Grillada" el apoyo moral y práctico que les permite desarrollar su afición preferida: el ajedrez.

Sus actividades comienzan en un torneo en el que toman parte unos diez concursantes, que junto con nuestro consocio Ernesto Sánchez, propietario del local, deberían formar la base de un futuro Club de Ajedrez, del cual carece Cassá de la Selva.

Deseamos que esta semilla dé sus frutos, puesto que estos compañeros lo merecen.

LA DIADA DEL CARNESTOLTES.....

Ha passat, un any més, la diada del Carnestoltes (Carnaval) sense que s'hagi assolit la transcendència que abans havia tingut. És una tradició més que aquests quaranta anys de nit han volgut fer perdre. A Cassá, i que nosaltres ho sapiguem, no s'ha fet practicament res. Només un grup de joves, ajudats en certa forma per l'Associació, han dut a terme una "festa de carnestoltes". Al matí del diumenge es repetí la festa, però amb una orientació més infantil. Foren nombrosos els comentaris que aquest fet suscità. Nosaltres només afegim que l'any vinent prepararem una festa per tal de tornar aquesta diada al lloc que mereix i intentant fugir de la mercantilització, ja que s'aprofita l'empenta amb que reneix aquesta festa per a fer un bon.... "calaix".

De totes formes, té la seva importància que aquest grup de joves hagi organitzat aquest acte i per tant volem que rebin la nostra felicitació.

A.V.C.

F U T B O L. 2ª REGIONAL. GRUPO 1ª...

RESULTADOS Enero.....

CASSA	1	Canet	3
Farnés	0	CASSA	0
Salt	3	CASSA	1
CASSA	2	Perelada	0

Febrero 5.....

La Celler	4	CASSA	2
-----------	---	-------	---

CLASIFICACION. 5.FEB.78.....

Pontense	34	CASSA	22
LLansá	30	Perelada	20
Anglés	30	L'Escala	19
Los Amigos	28	Amer	19
Castellfullit	27	La Celler	18
Montagut	27	Vidreras	17
Salt	25	Sils	16
Farnés	23	Figueras	14
Canet	22	Borrassá	14
Hostalrich	22	Torroella	11

COMENTARIO. LA CELLERA 4 - CASSA 2
Alineaciones. LA CELLERA.- Agúndez, Morais, Muñiz, Caparrós, Gil I, Gil II, Jesús, Gros, Soler, Viñolas y Serrat.

CASSA.- Parés, Albertí, Comas, Reverter, Pijoan, Rueda, Berná, Espígol, Parera, Poaté y Rovira. Ferrer sustituye a Rovira lesionado.

Goles. 1-0 m.8. Soler centra sobre el área y Viñolas de fuerte chut marca.
 1-1 m.16. Gran jugada personal de Rueda que centra y Berná de cabeza marca.
 2-1 m.29. Viñolas centra y espléndido cabezazo de Soler que desempata.
 3-1 m.30. Soler aprovechando un rechace de la defensa, bate por bajo a Parés.
 4-1 m.41. Viñolas en falta directa y de impresionante disparo marca.
 4-2 m.42. Gran disparo de Espígol que acaba en la red rozando el travesaño.

Comentario. Cabe reseñar que la lesión sufrida por el jugador Cassanense Rovira, a consecuencia de un fuerte golpe recibido en el ojo. Esperamos su pronta recuperación.

Gran primer tiempo de ambos equipos, La Celler ha sabido ganar la acción y anticiparse en la mayor parte de las ocasiones al Cassá, quizás aquí haya estado la clave de la victoria. La segunda mitad ha sido un tanto aburrida debido al agotamiento de ambos equipos.

JUVENILES. Resultados. Febrero 5.....

CASSA	0	Arbucias	8
-------	---	----------	---

CLASIFICACION. 5.FEB.78.....

Arbucias	33	Caldas	20
Olot	33	Hostalrich	18
LLoret	30	Sils	16
Pordera	27	Palafolls	14
Farnés	26	Sant Hilari	13
Bredense	25	Vidreras	13
CASSA	21	Riudellots	10
Tossa	20	LLagostera	0

B A L O N M A N O . RESULTADOS. 5.FEB.78

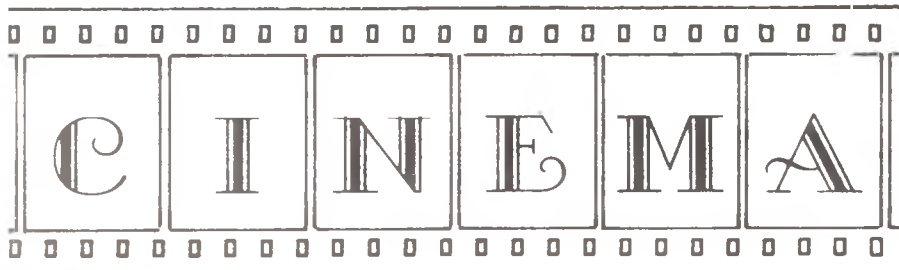
Blanes	0 1	LLoret
Celrá	24 16	CASSANENSE
GEIEG	10 13	Sarriá de Dalt
Figueras	12 11	Montserrat
Crec	21 13	Bordils
Bredense	13 27	Corsá

CLASIFICACION. 5.FEB.78.....

Sarriá de Dalt	30	Blanes	13
LLoret	30	Crec S. Daniel	13
Figueras	27	CASSANENSE	12
G.E.I.E.G.	20	Bordils	12
Corsá	20	Celrá	11
Montserrat	15	Bredense	3

COMENTARIO DEL GRUPO.

Sarriá de Dalt y Sport LLoret se disputan la primera plaza, este domingo ambos jugaban fuera de su feudo, el LLoret en Blanes, y el Sarriá de Dalt en el difícil terreno del G.E.I.E.G. Ambos ganaron, pero con la diferencia de que el LLoret ganó por no presentarse el Blanes en su propio terreno, por tensiones internas del mismo club.

HA MUERTO LA CENSURA

Por su gran capacidad de difusión y de penetración, el Cine, fue el gran perjudicado por la Censura. Los directores de cine españoles, tenían que ajustarse a unas normas previas sobre el guión, por los moralistas de turno. Los textos tenían que pasar por el fuego purificador.

No había nada que hacer, para el franquismo lo "verde empezaba en los Pirineos". Gracias a los grandes intereses económicos, que el turismo podía representar, pudimos saber cómo vivían las gentes de más allá de las fronteras. Era el año 1.957.

Debido a una transformación general del sistema político, desde hace poco, los españoles tenemos la libertad de escoger lo que queremos y lo que no queremos, en materia de Cine. La censura se ha acabado.

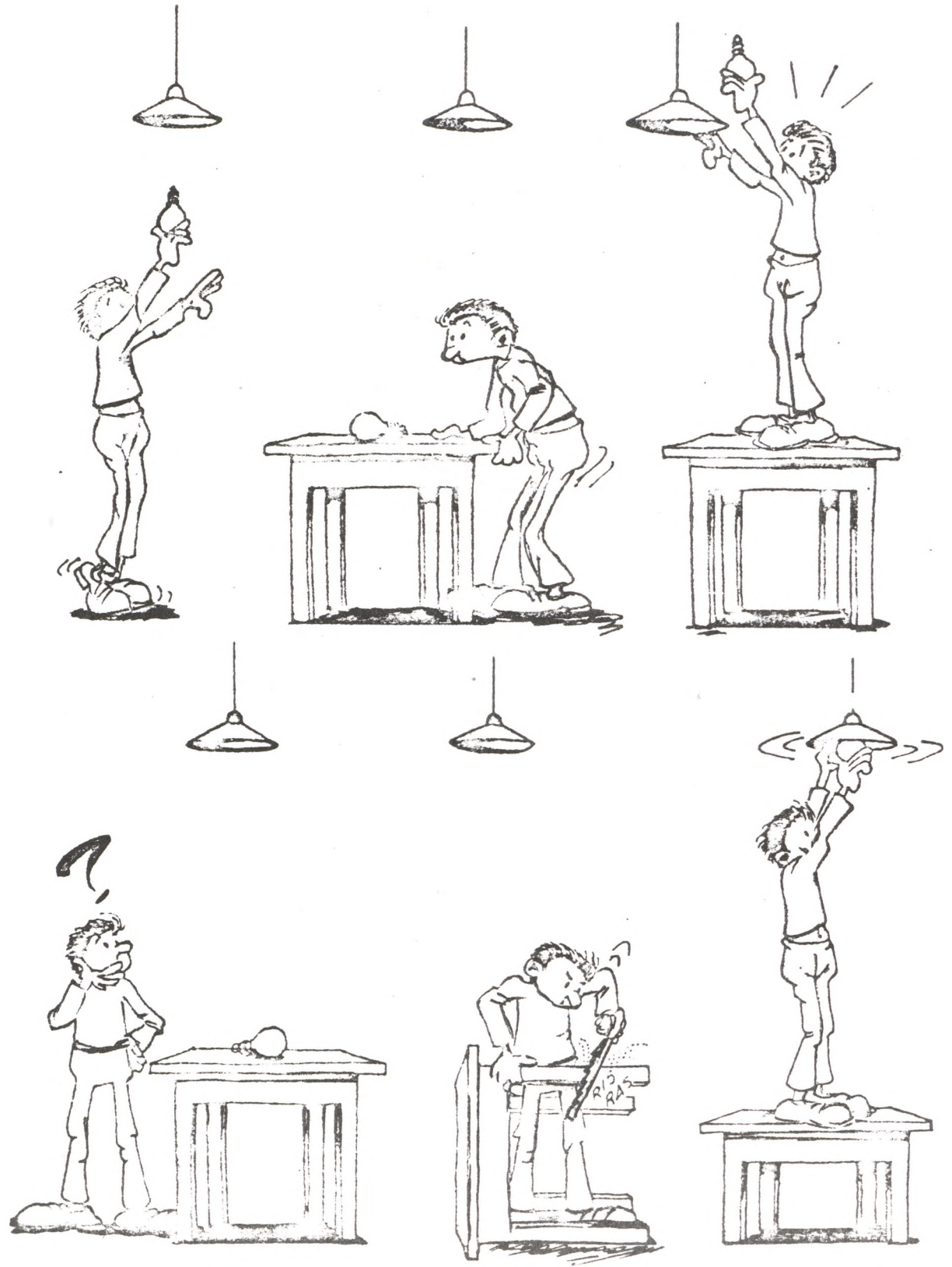
Pues si señores, el día 1 de Diciembre pasado, y por Real Decreto, se suprimió la Censura. Se creó una comisión que determinara las edades y salas para según qué clase de películas. Las salas de proyección, por ejemplo, en "especiales" y "comerciales". En las primeras podrán exhibirse films cuyo tema principal sea el sexo y la violencia, que únicamente estarán destinadas a mayores de 18 años. Con esto aparecen las famosas clasificaciones y categorías, en forma de una "S" y una "X", distinción típica entre erotismo y pornografía. De esta forma, desaparecen los censores, convirtiéndose en clasificadores. Y ahora vendrá lo difícil, ¿cuál será el criterio que regirá a los responsables de clasificar si es "S" o "X"?

Por otra parte y en el Boletín Oficial del Estado del día 23, se regula la exhibición de propaganda exterior, anunciando espectáculos que contengan desnudos, en defensa de la infancia y de la juventud. Son responsables del incumplimiento de la prohibición establecida, los exhibidores, empresarios y los administradores de sociedades.

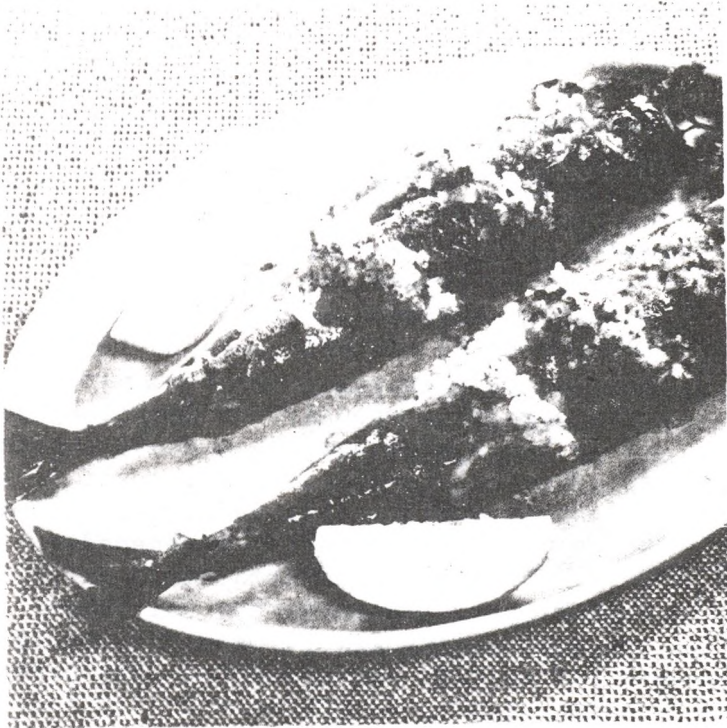
La vigilancia de que se cumpla lo establecido, irá a cargo de la Policía Gubernativa, de la Guardia Civil y de la Policía Municipal. La desaparición de la omnipotente Censura, lógicamente tenía que conllevar una regulación de edades, de salas de exhibición, como también de propaganda, tan abundante ultimamente.

Esperemos pues, que el criterio personal, si es que existe, de nuestra Policía Municipal, sea muy diferente del que por norma pone en práctica, pongamos por caso con el Código de la Circulación, que no confunda, como ha sucedido con frecuencia, "La Maja" de Goya con la "Emmanuelle" de Just Jaeckin.

ENGINYÓS

CUINA i BRICOLAGE

PESCADO FRITO Y GRATINADO

Ingredientes para 4 personas:

4 caballas grandes (u otro pescado similar)

de 80 a 100 gr. de miga de pan

60 gr. de mantequilla

sazonamiento

Para adornar: pimentón, perejil, limón

- Quitarles la cabeza a las caballas; abrirlas a lo largo, quitarles la espina y los intestinos, lavarlas y secarlas cuidadosamente.

- Freírlas, previamente sazonadas hasta que estén doradas para ambos lados.

- Escurrirlas sobre un paño de cocina o sobre papel absorbente.

- Disponerlas en la fuente, cubrirlas con el pan rallado mezclado con la mantequilla, espolvorearlas con pimentón . Gratinarlas unos minutos en el horno.

Servir: En la misma fuente . Adornarlas con perejil y limón.

— 0 — 0 — 0 — 0 — 0 —

P L A N T A S

- una planta puede compararse con la vida de un niño. Al igual que sucede con los niños, tanto cariño y cuidados se prodiguen a las plantas, tanto mejor será su aspecto y buena salud. Su alimentación, la necesidad de aire, de agua y de luz son bases para la vida del niño. Las plantas también enferman, también son sensibles a los cambios bruscos.

- sí, sí. A nadie se le ocurre en invierno sacar desabrigado a un niño de su casa, pero en cambio sacan de golpe una planta cuando llueve, sin tener en cuenta el cambio brusco de temperatura.

- Una casa sin plantas es como una casa sin hijos. Fíjese en las casas de muchos matrimonios que no quieren tener hijos, tampoco tienen plantas.

LA PLANA RELIGIOSA

¿Como proteger al ciudadano?
(Continuación)

El pastel parcialmente envenenado

El auto-control es saber decir: "No, me niego en absoluto a leerla o a verla" cuando uno sabe, o sospecha, que la obra de la que se trata es una ofensa a Dios y una degradación para el hombre. Levantarse y marcharse descaradamente de un espectáculo, cuando- en contra de toda razonable prescripción- resulta ser degradante; ahí está el autocontrol y la auto-censura.

Quizá no estaría de más añadir un comentario acerca de la obra que, en los demás aspectos (argumento, representación, filmación) es una producción de categoría, pero está salpicada de escenas pornográficas (que por lo demás no tienen ninguna conexión especial con el desarrollo del argumento) aquellos florones de merengue que se le añaden encima o esas guindas, pasas o frutos escarchados que se le meten dentro. ¿Que hacer?

Visitemos de nuevo el supermercado, porque ahí se resuelven muchos problemas... Allí, delante de mí, sobre el mostrador, me han colocado un pastel de aspecto absolutamente fabuloso; puede ser, incluso, que alguien me esté "invitando" para que compruebe lo bueno que sabe. Pero la historia es la de siempre, yo tengo la certeza moral de que está envenenado, al menos en parte: ¿Luego? No como! No; ni siquiera aunque no me cobraran! No veo que me compense el que estén dispuestos a envenenarme gratis...(aunque si veo lo totalmente absurdo que es el pagar para que te envenenen aunque esto sea lo que hacen hoy muchas personas)

Ahora bien, la situación podría ser distinta si las partes envenenadas estuviesen del todo localizadas, y si alguien (alguien de quien me pudiera fiar) me asegurara que habian sido, todas, cortadas y sacadas del pastel y que lo restante era, de hecho alimento perfectamente sano, una delicia culinaria, absolutamente expurgado, probablemente no tendria ninguna pega en comerlo. Pero, antes, habria que haber resuelto un detalle: ¿Quien me lo iba a expurgar? ¿Yo mismo? Francamente, no se si me fio de mí. Despues de todo habria que detectar de alguna manera donde estaban las partes envenenadas. Es evidente que para esto haria falta un paladar sensible al veneno (al veneno con gusto agradable). De modo especial me haria falta una capacidad para darse cuenta cuando se está pasando del comer inofensivo al comer envenenado, y esto, supongo, significa necesariamente que habria que gustar, aunque fuera muy poco, de la parte envenenada. Allí está el momento cuando creo que soy capaz de engañarme a mi mismo, y con un "Hombre, no puede ser tan malo; y ese sabor si que es atrayente" tirar para adelante y comer mermelo entero; y tener que pagarmelo entero, despues, tambien.

Mn. Fábregues

Col·laboracions

Redacció premiada amb un accèsit en el concurs "Tarradellas vist per els escolars", organitzat per CATALUNYA-express.

El meu President. El nostre President. President de tots els catalans. De la Generalitat de Catalunya. La nostra Generalitat. De tots.

Home del poble. Home que torna al seu poble. Home que torna del exili. Exili de silenci. Desapareix l'enyorança al lloc de naixença. Torna obert a la terra. La terra s'obre al President. President de Catalunya.

Trepitjant terra catalana i cridant a l'agitació del sentiment, les llàgrimes regalimaven gota a gota en el cor del President, quan el poble sortí al carrer per ajuntar dos sentiments nats de la tornada. La seva i nostra veu.

Home del poble. Que mai oblida el treball. Que llevant els braços exclama amb tots els catalans: Visca Catalunya!

El nostre President. Enlairant la paraula de l'emoció profunda com la senyera que lleva els seus colors; emocionat davant la gent i la senyera. Gent i senyera que l'acompanyaven en el sentir del plor per el retorn. El plor perdut en un joc de paraules sortides de l'ànima lluenta i pura d'un català.

President que retorna a les arrels. Arrels del brot on donà vida. Un català més que torna a la seva pàtria. Després de 38 anys d'exili.

Tots els catalans sentíem el retorn d'un home nostre. Som amb el President. Tots amb el President. Diada del retorn. D'un home, d'un President i d'una significació. Recobrem. Retornada al passat representada en el present. El present de Catalunya.

Ahir arrossegavem la paraula per la clandestinitat, avui la paraula guanya en la llibertat. Guanya la veu i l'home. Guanyem l'oblidi del passat.

Carrers de llibertat. Crits per l'Estatut. Crits pel President. Paraules per l'història. Nostra història catalana. Catalunya històrica.

Impresionant. Gent per l'unió. Color. Vermell i groc. I un poble: Catalunya. I un President. Emocionades les paraules. Humits els ulls. Sentimentals els cors. Alegres les mans amb la Senyera.

Recobrem un home i més homes. Recobrem una història. Oblidem els anys amagats en el silenci. Oblidem les paraules amargues en el silenci.

Col·laboracions

.../...

Recobrem la veu d'un poble. Aquest es el meu poble. Esclaten els colors de la senyera i esclata la ma d'un poble. Imatges de la memoria.

Comença un camí llunya en el horitzó. Comença un treball per el signe de les quatre barres. Comença una lluita darrera una lluita. La lluita i el treball no acaba, segueix. Seguim en un camí. Mirem al davant, deixem oblidada la vista en el passat.

Hem tornat a lluitar, hem tornat a sofrir, hem tornat a vèncer..

Carles Vicens Pasqual.

EXISTIR

Jo no sé si soc fang
o pols en el silenci.
Anima viva o paraula.
A cops revento la pregunta
o a preguntes cremo la resposta.
Deixo una flama
per encendre la veu,
o per morir en la veu.
Escolto. O revento.
O no existeixo.

Si per trobar-me a mi mateix
necessito algú,
jo vull ser l'home
que estima la solitud.
Envejo la companyia,
la confiança i l'amor.
Per que jo soc home,
que escolto perquè no sento.
I jo, vull sentir.
Escolto. O revento.
O no existeixo.

C. Vicens

encr
u
a
s
m
o
s
m
o
s
s

ENTRETENIMENTS
jeroglífic

CRUCIGRAMA. AL RESOLVERLO HAY QUE COLOCAR LOS 10 CUADROS NEGROS QUE CONTIENE, SOLUCIONES HASTA EL 19 DE MARZO A ESTA DIRECCION: EL BROLLADOR - PASATIEMPOS, CALDAS DE MALAVELLA.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
										1
										2
										3
										4
										5
										6
										7
										8
										9
										10

HORIZONTALES: 1. Andas pequeñas para llevar materiales de construcción.-2. Sobrio, moderado. Esouchará.-3. En femenino, de color entre blanco y azulado con reflejos irisados. Seiscientos.-4. Tome alimento. Acecha disimuladamente.-5. Aroma. Mezclad dos licores.-6. Flautín de tono muy agudo. Siglas de una organización internacional.-7. Obstruyeras. Signo de ochenta entre los antiguos romanos.-8. Entregan. En femenino, de color de oro.-9. Apuntase. Pronombre.-10. Petición de socorro. En plural, sonido agradable al oído.

VERTICALES: 1. En femenino, dícese de las palabras que han perdido uno o más sonidos al final.-2. De Nápoles.-3. Tocabiscos.-4. Volver a lavar la ropa. Cierta forma de viga de hierro.-5. Corté con los dientes. Practicas cierto deporte.-6. Uno. Pertene-ciente al bosque.-7. Alabase. Labren la tierra.-

8. Medida itineraria china. Forma del lenguaje no sujeta a medida ni cadencia. Conjunción copulativa.-9. Estaban encendidos. Número.-10. Cortes que hacen los sastres en sesgo.

Soluciones a los pasatiempos de los números 17-18 y 19:

Crucigramas:

PECULIARES MORIGERADO
ELxBISTURI ATECOMATES
TATEMARxAL TOBAxIBICE
ITERAxALLI APAxATENAS
METODICOxC LONAxELAMx
ERESxTORCI ALAxTxxDEL
TIROCELExC HIDURILATO
ROAxIRASCO UPUPAxOxRA
E xxATAxxAL VORACESxOS
SORDELLINA ASASENxxESE

Jeroglíficos:

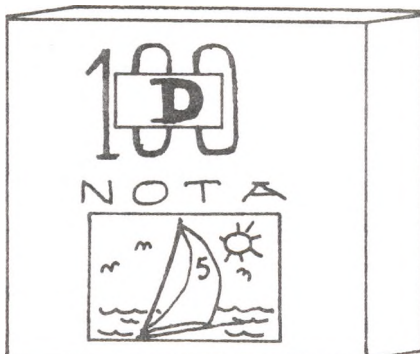
Nº 17-18: De Albacete (De alba Ce Te)
Nº 19: Consuelo (Con Sue,Lo)

Concurso: Cada mes se entregará un premio de 100 ptas. al concursante con mayor puntuación. Caso de empate, se efectuará un sorteo.

Campeonato de regularidad: Será anual. Se concederán tres premios de 500, 300 y 200 ptas. a los tres primeros clasificados respectivamente.

A efectos de concurso, el crucigrama sumará 15 puntos y el jeroglífico 10.

JEROGLIFICO

Ganador mes de enero: Jordi Cantó.

Clasificación:

1º Jordi Cantó 10 puntos.

Andrés: No veo nada.

José:

Col·laboracions

SOBRE LA "TERCERA EDAD"

Parlavem, no fa pas gaires dies, amb un grup de persones jubilades, referent a les gestions fetes per l'Associació de Veïns de Cassà de la Selva, amb el sr Delegat de Mutualitats laborals, Aquest Organisme es ve dedicant a la fundació de Casals per a vells, preocupant-se per l'esbarjo i el benestar dels jubilats. Per a poder calibrar l'abast de l'obra feta, cal conèixer els centres ja en funcionament, a Girona, Banyoles, Olot, Figueres... i potser molt aviat a Cassà...

La majoria dels nostres interlocutors eren homes d'aspecte jovial, ben vestits, juvenívols, ens atrevirem a dir. Allò d'"un vell de seixanta anys" que es deia algun dia ja està totalment defassat. Viuen la seva vida, plena, molt complerta, anyorant, aixó sí, aquelles tertulies. Els manca un lloc de reunió on poder conversar de les seves coses, un recó calent i confortable que serveixi d'evassió d'uns possibles i naturals problemes, sorgits a voltes del contacte familiar, del problema de les diferents edats, de maneres de pensar diferents, entre generacions.

Explicava aquest projecte - que per Cassà es gairebé una realitat- als nostres interlocutors, persones amb hores de vol. Moltes hores de vol, que els donen una experiència i potser una certa desconfiança en aquest tipus de projectes.

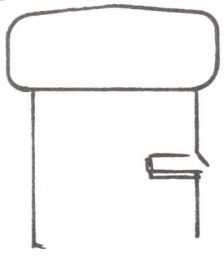
Un d'ells, que semblava mes inconformista ens deia: El que no es pot acceptar es que els jubilats, després de treballar 40 ó 50 anys, amb un treball moltes vegades mal retribuit, arribi el moment de recollir els fruits de tota una vida de dedicació a la societat i t'escatimin uns diners ben merescuts, tot dient que el país es pobre i que hem de sacrificar-nos i col·laborar tots.

Llar de jubilats
de GIRONA

No, amics meus, vosaltres no haureu de sacrificar-vos mes, nosaltres procurarem fervor la vida mes comoda.

R.R.

BUSTIA

EL BROLLADOR

PÀGINA 23

Senyor director d'El Brollador:

Em plau felicitar-vos cordialment per l'inclusió, en aquesta segona època de la vostra Revista, dels articles de l'admirat "Plà de Benaula".

Les seves evocacions, en un llenguatge alhora planer prò amb gran riquesa de matissos, son una verdadera llaminadura per al lector.

Penso que devem esser molts els qui hi disfrutem. Endavant, si vos plau, que no tot han d'esser temes mes o menys trascendents.

Atentament

Lector

Amic director:

S'està parlant molt del retràs en les eleccions municipals. Aquest retràs es lògic, atès que el provoca. A les eleccions del 15 de juny, la UCD sofrí, a Catalunya, una aclaparadora derrota. Malgrat la llei electoral, que afavoria els didrictes conservadors, atorgant-els-hi un nombre d'escons proporcionalment major.

Ara, aquests senyors, tracten de provocar el caos, amb el buit de poder que es va produint als ajuntaments, per a poder-se presentar com a Salvadors. Cerquen presentar l'alternativa "o nosaltres, o esfondrament del país".

Crec que les forces democràtiques tindrien de mobilitzar-se, a

tots els recons del país, per a fer notar que existeixen i que estan disposades a redreçar l'administració local, després de 40 anys de ineptitud i corrupció.

Donant-vos les gracies vos saluda

"Vell Demòcrata"

N.R. La nostra missió es publicar el que s'ens envia. No entrem ni sortim en les opinions de "Vell Demòcrata" ni d'altres comunicants.

PLA DE BENAULA

La col.laboració d'en Plà de Benaula no ha sigut possible publicarla en aquest número degut a que el dit col.laborador està fora de Caldes.

acords presos el dia... a aquesta normalitat, i que van des de per part de l'Administració a una de comunicació de tota tipus també

Què fa aquest relat és una nova assignatura... Els següents que són professionals, vinculades a la moderna Mania de adreces també són aficionats a acabar cadàver, com és d'un cop.

Assistiren milers d'illencs... Els següents que són professionals, vinculades a la moderna Mania de adreces també són aficionats a acabar cadàver, com és d'un cop.

ADMISSIONS... Els següents que són professionals, vinculades a la moderna Mania de adreces també són aficionats a acabar cadàver, com és d'un cop.

VICTORIA SORPRENENT... Els següents que són professionals, vinculades a la moderna Mania de adreces també són aficionats a acabar cadàver, com és d'un cop.

Jornades de... Els següents que són professionals, vinculades a la moderna Mania de adreces també són aficionats a acabar cadàver, com és d'un cop.

Es debatirà un doc... Els següents que són professionals, vinculades a la moderna Mania de adreces també són aficionats a acabar cadàver, com és d'un cop.

El català es l'idiom... Els següents que són professionals, vinculades a la moderna Mania de adreces també són aficionats a acabar cadàver, com és d'un cop.

El català es l'idiom... Els següents que són professionals, vinculades a la moderna Mania de adreces també són aficionats a acabar cadàver, com és d'un cop.

Gráficas Duch

tots tan... Aquesta... Els següents que són professionals, vinculades a la moderna Mania de adreces també són aficionats a acabar cadàver, com és d'un cop.

El català es l'idiom... Els següents que són professionals, vinculades a la moderna Mania de adreces també són aficionats a acabar cadàver, com és d'un cop.

Gráficas DUCH - Provincial, 30 - Cassà-1978